АНА: Ти реков. Парче торта.

КАИБА: Само да го направиме ова и да си одиме одовде.

АНА: Опушти се, Каиба. Ти реков ничиј дом, сопственикот е мртов.

МЕДИСОН: Останете овде и внимавајте. Ќе ја земеме урната. Каиба не знае нели?

АНА: Зошто го преплаши? Веројатно верува дека токму проклетството го уби старецот.

МЕДИСОН: До смрт го искасала скорпијата Ана. Во бања на авион.

АНА: Не ми кажувај дека веруваш во тие глупости.

МЕДИСОН: Мислиш дека би бил тука ако би бил? Дали е тоа?

АНА: Тоа е тоа. Дали гледате шкорпии наоколу?

МЕДИСОН: Не, само знаци за долар. Да одиме.

КАИБА: Еј, Ана, доаѓа автомобил. Сигурно сте вклучиле аларм.

АНА: Ајде да излеземе одовде.

МАРКО: Ајде.

КАИБА: Никогаш не требаше да ви дозволам да ми зборувате за ова.

АНА: Замолчи. Ќе се разделиме и ќе се видиме во Скопје. Дајте му ја урната на вашиот пријател и заглавете ја веднаш.

МЕДИСОН: Не мислиш да нè откинеш затоа што ќе те најдам.

АНА: Уф. Што си ти?

ЕЛСА: Јас сум елса на урната.

АНА: Што? Еј што правите?

(АНА ВИКАЊЕ)

ЕЛСА: Вие сте казнети за вашата алчност. Што се однесува до вашите пријатели...